

**בש"פ 6289/14 - העוררת בבש"פ 6289/14 והמשיבה בבש"פ
6320/14; מדינת ישראל נגד המשיב בבש"פ 6289/14 והעורר בבש"פ
6320/14; לירן אסרף**

בבית המשפט העליון

בש"פ 6289/14

בש"פ 6320/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת בבש"פ 6289/14
ומהשיבה בבש"פ 6320/14: מדינת ישראל

נגד
המשיב בבש"פ 6289/14 והעורר
בבש"פ 6320/14: לירן אסרף

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 11892-08-14, מיום 21.8.2014 ומיום
18.9.2014, שניתנו על ידי כבוד השופט א' דראל

בשם העוררת בבש"פ 6289/14
ומהשיבה בבש"פ 6320/14: עו"ד זיו אריאלי
בשם המשיב בבש"פ 6289/14
והעורר בבש"פ 6320/14: עו"ד יהודה ששון

החלטה

שני עררים מאוחדים על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' דראל). החלטה מיום 21.8.2014 בגדרה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בבש"פ 6289/14 והעורר בבש"פ 6320/14 (להלן: המשיב), והחלטה מיום 18.9.2014, בגדרה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

1. ביום 11.8.2014 הוגש כנגד המשיב ושמונה נוספים כתב אישום המייחס למשיב שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1)-ו(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

י"אמר בקצרה, כי המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום הם חמורים, ועניינם בתקיפה אכזרית בצוותא של שני ערבים ממזרח ירושלים בשכונת נוה יעקב, באופן הגובל במעשה ליניץ'. נטען כי במעשה השתתפו המשיב והנאשמים הנוספים בכתב האישום (להלן: הבגירים) וכן שני קטינים נוספים כנגדם הוגש כתב אישום נפרד (להלן: הקטינים).

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 25.7.2014 בשעה 22:30 בערך, ישבו א' ו-ס' (להלן: א', ס' וביחד: המתלוננים), תושבי בית חנינא, בגן ציבורי בשכונת נוה יעקב בירושלים. אחד מהבגירים ניגש אל המתלוננים וביקש סיגריה ומצת במטרה לוודא שמדובר בערבים. לאחר שהמתלוננים השיבו בשלילה, הוא עזב את המקום וכעבור מספר דקות, הגיעו למקום הבגירים והקטינים, התקרבו אל המתלוננים כשהם מצוידים באלות ובקרשים, והקיפו אותם תוך שהם אומרים: "ערבים, ערבים". המשיב (נאשם 6 בכתב האישום) שאל את המתלוננים מה הם מחפשים בשכונה ובין הצדדים התפתחו חילופי קללות. או-אז התנפלו הבגירים והקטינים בצוותא חדא על המתלוננים, כשחלקם אוחזים באלות ובקרשים, והחלו להכותם בפראות בשל היותם ערבים. המשיב הלם בחוזקה בראשו של א' מאחור באמצעות קרש, נאשם אחר הכה בו באמצעות אגרופן וא' נפל ואיבד את הכרתו. גם המתלונן ס' הוכה באלות, אגרופים ובעיטות עד שנפל ואיבד הכרתו. בני החבורה המשיכו לחבוט במתלוננים השרועים על הקרקע באלות, באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופם בעודם שרועים על הקרקע, ולאחר מכן נמלטו מהמקום בעוד המתלוננים שרועים על האדמה ומדממים. בשל כך נגרמו למתלוננים חבלות חמורות בחלקי גופם. ס' אושפז למשך 4 ימים. ל-א' נגרמו שברים בגולגולת ובאף, הוא נזקק לניתוח בראשו ועובר להגשת כתב האישום עדיין מאושפז בבית חולים.

האישום השני מייחס למשיב ולארבעה נאשמים נוספים עבירה של שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. זאת, לאחר שנאשמים אלה נפגשו עם אחד הקטינים בשם צ' וסיכמו ביניהם כי לא יגידו דבר אם יעצרו על ידי המשטרה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעילת מעצר של מסוכנות, ונוכח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בהחלטתו מיום 21.8.2014 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה ביחס למשיב, אך בהחלטתו מיום 18.9.2014 הורה "לא בלי היסוס" על שחרורו לחלופת מעצר בתנאים שונים. אציין כי בית משפט קמא הורה גם על מעצרו של אחיו של המשיב, אך למעשה, מתוך 11 הנאשמים המעורבים בפרשה, שוחררו כבר כולם לחלופת מעצר, למעט המשיב ואחיו.

3. על החלטות בית משפט קמא נסבים שני העררים שבפני. המדינה עוררת על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר והמשיב עורר על קביעת בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה, וכפועל יוצא מכך, על המגבלות שהוטלו עליו במסגרת חלופת המעצר.

אבחן את הבקשות שלפני על פי תורת שלושת השלבים הנוהגת בבקשות מעצר עד תום ההליכים: ראיות לכאורה; עילת מעצר; חלופת מעצר.

ראיות לכאורה

4. בתום הדיון ולאחר שעיינתי בחומר הראיות, מסקנתי אינה שונה מזו של בית משפט קמא ולפיה קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב, ואף אין לומר כי קיימת חולשה ראייתית. מאחר שהדברים פורטו בהחלטת בית משפט קמא, אסקור בקצרה רק את עיקרי הדברים. אקדים ואומר כי המשיב פתח חזית רחבה בכך ששלל לחלוטין את הימצאו בזירה בזמן הרלוונטי.

5. הודעות הקטין צ': לוז הראיות, בבחינת הראיה המרכזית, הם הודעותיו של הקטין צ', אחד הנאשמים הקטינים, אשר מכיר היטב את המשיב, את אחיו ואת המעורבים האחרים. צ' הכחיש תחילה את מעורבותו אך לאחר מכן החל לשתף פעולה. כפי שצוטט על ידי בית משפט קמא, צ' מתאר כיצד לאחר ארוחת הערב הוא ואחיו הלכו לביתם של משפחת ניסנוב, ושעה שישבו אצלם שמעו קול של פיצוץ (כנראה חזיז שהתפוצץ - י"ע). הוא ועוד אחרים יצאו לבדוק מה קורה, ואז שמעו שתי שכנות מהבניין "צועקות לערבים שיעופו מפה והתחילו לקלל אותם". הוא ראה כי מגיעים אנשים מהשכונה, וביניהם המשיב ואחיו, נאשם נוסף בשם נתי ונאשמים נוספים. צ' מתאר כי כאשר ירדו לכיוון הגן במרכז הרחוב ראה שני ערבים שישבו על הספסל, המשיב שאל אותם מה הם מחפשים ומה הם רוצים, ואז הערבים החלו לקלל ואחד מהם "הערבי הגדול" תפס את נתי והחל לחנוק אותו, ואז המשיב "הביא לערבי הגדול מכה עם מקל בראש". בהמשך מתאר צ' כיצד המשיב ואחיו ואחרים המשיכו להכות את "הערבי הגדול" בעוד שצ' ואחרים היכו את "הערבי הקטן" (הודעות הקטין צ' מיום 30.7.2014).

תיאור דומה נתן הקטין צ' בהודעתו מיום 3.8.2014: "הערבי השתלט על נתי, ואז עפו לנתי המשקפיים, לנתי יש משקפי ראייה, והערבי התחיל להשתלט על נתי ואז לירן (המשיב - י"ע) הביא לערבי מכה עם האלה בצד האחורי של הראש ואז הערבי הזה נפל מהמכה בראש שהוא קיבל מהאלה של לירן, והתחיל לדמם מראש, ואז התחילו לבעוט בו...".

בנוסף להודעותיו צ' גם ערך שחזור.

6. ב"כ המשיב טען כי צ' לוקה בשכלו; כי כשותף למעשה עדותו טעונה חיזוק; כי עדותו נגבתה בניגוד להוראות הדין בדבר גביית עדויות קטינים; וכי נפלו בעדותו של צ' סתירות ותהיות שאותן פירט בהרחבה בעת הדיון. אומר בקצרה כי המדובר בתמיהות ובסתירות שחלקן נחזות על פניהן כשוליות וכמלאכותיות (כמו הטענה כי צ' ייחס את התיאור של "טום קשתי" למשיב בעוד שמדובר בנאשם אחר, או שהשתמש בתיאורים שונים כמו אלות, קרשים ומקלות למרות שמדובר בעצמים שונים). אין לי אלא להפנות בהסכמה לדבריו של השופט ג'ובראן, שהתייחס להודעותיו של צ' בהחלטתו ביחס לנאשם אחר:

צ' מסר הודעות קוהרנטיות, ברורות ומפורטות. הוא פירט בהודעותיו את מהלך האירוע, באיזה כלים המשתתפים השתמשו, מי השתתף באירוע ומה חלקו של כל אחד. הודעות אלה ורמת הפירוט בהן, אינן תואמות על פניו, את הטענה כי הוא סובל מפגם שכלי המונע ממנו להבין את אשר הוא אומר. על כן, אני סבור כי הודעתו של צ', מבססת בשלב זה ראיות לכאורה. בא כוחו של העורר העלה טענות מגוונות באשר למשקלן של ההודעות, אולם, כידוע, אין זו המסגרת המתאימה לדון בהן ומקומן להיבחן בהליך העיקרי (בש"פ 5689/14) (בש"פ 5709/14 אהרון חייאבי, ניר הינדרי נ' מדינת ישראל (4.9.2014)).

על כך אוסיף ואומר כי אין סיבה להניח כי הקטין צ', שמכיר היטב את בני השכונה ומכיר מזה שנים את המשיב ואת אָחיו יבדה את תיאור הדברים מליבו. צ' זיהה תמונות של מעורבים שהוצגו לו בחקירותיו (הודעה מיום 3.8.2014 שורות 66-63), בהודעתו הראשונה הבחין בין המעורבים השונים (למשל, שלל את נוכחותו של ע', אח נוסף של המשיב), ידע להסתיר במכוון את מעורבותם של האחים ניסנוב, ובהודעה גם ניכרים סימני אמת. כך, כאשר החוקר שואל את צ' מי זרק אבנים על שני המתלוננים, צ' מתקן אותו ועומד על כך ש"לא זרקנו עליהם אבנים כשהם עמדו השתמשנו באלות ובידיים וכשהם שכבו על הרצפה השתמשנו גם ברגליים. הערבי שלקח מנתי את האלה פגע בנתי באמצעות האלה...". כאשר הוא נשאל מי מהמעורבים ביקש מהערבים סיגריה השיב "אנחנו שומרים שבת. אולי רועי או לירן אולי הם הגיעו לפנינו", דהיינו, צ' מסייג את תשובותיו כאשר אינו יכול להעיד ממראה עיניים. עוד אציין כי העדה ד' כ' מזכירה אף היא בדבריה את צ' כמי שהיה שותף למעשים ואף יודעת לתאר את חלקו (שורות 18-16) כך שקשה לקבל את הטענה כי צ' בדה את הדברים מליבו ולא היה נוכח כלל במקום.

לא נעלמה מעיני האפשרות כי צ' יסרב להעיד כנגד הנאשמים, מטעמים ברורים שעולים גם בחקירתו ובתשאולים השונים, אך במקרה כאמור, יש לקחת בחשבון כי בית המשפט יאמץ את אמרותיו במשטרה מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

[במאמר מוסגר: לעיני הקורא את הודעותיו של צ', נגלית תמונה עגומה, דווקא מאחר שנראה כי הוא אומר את הדברים לפי תומו. צ' מספר כי אחיו חבר בארגון "להבה" ומעיד על עצמו שהוא שונא ערבים. הוא מסביר כי הם לא צילמו את הערבים באמצעות הפלאפון כי הם שומרי שבת, וגם לא הזמינו אמבולנס בגלל השבת, ומייד לאחר מכן, כשנשאל אם חשבו ודיברו ביניהם על המצב של הערבים לאחר הקטטה, משיב כי "חשבנו ודיברנו בינינו שיכול להיות שהם ימותו"].

7. תחקורים ותשאולים של צ': לצד הודעותיו של צ' יש להזכיר את התשאולים והתחקורים שנעשו על ידי החוקרים, ואשר חלקם תועד בהקלטה, לגבי התבטאויות של הקטין צ' בפרקי הזמן בין גביית הודעותיו.

כך, בזכ"ד מיום 10.8.2014 (מסמך 221 בתיק החקירה), נכתב כי לאחר שפגש את הנאשמים בבית המשפט בעת הגשת כתב האישום, צ' מגלה עוינות ומתחרט על ההודעות שמסר. החוקר אומר לו שעליו לספר את האמת, ובתגובה הוא אומר "אתם יודעים את הכל". באותה שיחה היה חשוב לצ' להדגיש כי ע', אחיו הצעיר של המשיב, לא עשה כלום, וכי גם אחיו של ע' לא עשה כלום. בזכ"ד של יצחק לוי מיום 31.7.2014 מתועד תיחקור של צ' (105 בתיק החקירה), ממנו עולה כי היו שתי קבוצות באירוע, האחת של צ' עם אחיו ושניים נוספים, ומהצד השני הגיעו המשיב, אחיו ונתי סמדר, שהגיעו עם שלוש אלות, וכי במהלך התגרה אחד המתלוננים הצליח לחטוף מנתי את האלה. כך גם עולה מהמזכר של לילך רנן מיום 30.7.2014 (מסמך 82 בתיק החקירה). אציין, כי התיאור על פי תחקור זה שונה במקצת מהתיאורים האחרים של צ', וממנו משתמע כי "הערבי הגדול" הוא שתקף את המשיב תחילה, אחרי שבני החבורה קיללו את המתלוננים. בהמשך סיפר צ' כי אחד המתלוננים חנק מאחור את נתי, וכי המשיב הגיע מאחור וחבט בו עם קרש בראש. עוד אציין, כי כאשר צ' נשאל על איזה לירן מדובר, הוא השיב לחוקרים כי הם יודעים במי המדובר "כי הוא עצור כאן", ולאחר מכן הסביר כי הוא התכוון לרועי, אחיו של המשיב (באותה עת המשיב לא היה עצור).

8. הודעת השכנה: השכנה ד' כ', אף היא זיהתה את המשיב כמי שנכח במקום. לא נעלם מעיני כי העדה ראתה את

האירוע מחלון דירתה בקומה הרביעית, וכי הדברים נאמרו על ידה לאחר שבתחילה לא הזכירה את נוכחותו של המשיב באירוע, ואף השיבה בשלילה לאחר שהוצגה לה תמונתו. רק משנשאלה שוב אם יתכן כי מישהו שתמונתו הוצגה לה היה שותף לקטטה השיבה כי "יתכן ולירן אסרף היה גם בקטטה, כנגד הבחור הערבי שעמד, לבוש בג'ינס וחולצה לבנה, הוא נדמה לי ואני לא בטוחה ב-100% שהוא היכה את הערבי עם הידיים והרגליים. אני בטוחה 70% נדמה לי שראיתי אותו. אני זיהיתי אותו אבל אני לא בטוחה לגמרי" (הודעתה מיום 4.8.2014 שורות 94-96).

9. הודעות הווטס'אפ: ע', אחיו של המשיב, שלח לאחר האירוע הודעות ווטס'אפ, בהן נכתב כי "היה קצאת מלחיץ אחריי מלא זמן לריב מכות" (שעה 23:54) ו"הייתי חייב אופףאופףאופף איזה מגעיל אני הייתי אם אחים שלי" (שעה 23:55) (כך במקור - י"ע).

לא ירדתי לסוף דעתו של הסניגור המלומד מדוע השעה הכתובה בהודעות הווטס'אפ אינה משקפת את השעה הנכונה. אציין כי למרות שהודעות אלה מלמדות כי גם ע', אחיו של המשיב, היה מעורב באירוע, צ' הרחיק אותו מהזירה וטען כי לא ראה אותו במקום. מכל מקום, מההודעות עולה לכאורה כי ע' היה בזירה עם שני אָחיו, שהם המשיב ורועי. בהקשר זה לא למותר לציין כי ע', אחיו של המשיב, שכנגדו לא הוגש כתב אישום, ביקש כל כך להרחיק את עצמו ואת אחיו מהזירה, שטען כי אפילו לא שמע על האירוע ואף אחד לא דיבר איתו אודות האירוע. זאת, למרות שהאירוע התרחש מתחת לבניין שלהם ולמרות שהאירוע סוקר בתקשורת. מנגד, אפילו המשיב עצמו סיפר בעדותו כי למחרת נודע להם על מה שקרה דרך שכנה או חברה של אמו.

10. סתירות: בין הודעות המשיב להודעות אחיו רועי והודעות ההורים נתגלעו מספר סתירות במספר נקודות, כגון האם ירדו באותו ערב מהבית ואם החברה נכחה בארוחת הערב.

11. האזנת סתר: המשטרה ביצעה האזנות סתר טרם המעצרים. בשיחה מיום 31.7.2014 (שיחה 137) משוחח המשיב עם נתי (נתן סמדר), אחד הנאשמים, מספר לו כי צ' עצור והביאו אותו בבוקר לעשות שחזור של מה שהיה בשכונה ונתן משיב לו שהוא יודע על כך. דומה כי השניים מודעים לאפשרות כי מאזינים להם, ונתן אומר כי לא יכול להיות כי צ' יודע משהו, שהרי הוא היה בבית עם אח שלו. השניים מסכימים להיפגש והמשיב אומר כי הוא לא רוצה לדבר בטלפון.

עילת מעצר

12. לא יכולה להיות מחלוקת על קיומה של עילת מעצר, נוכח חזקת המסוכנות הקבועה בחוק המעצרים, בהתחשב באופי המעשה ובחבלות הקשות שספגו המתלוננים, ובהתחשב בכך, שלכאורה, המעשה נעשה על רקע גזעני (אם כי ראוי להדגיש כי כתב האישום אינו כולל את הוראת סעיף 144 לחוק העונשין). אך לאחרונה עמד חברי השופט הנדל על קיומה של עילת מעצר בעבירות אלימות על רקע גזעני:

בעבירות מעין אלו - שילוב של אלימות ומניע גזעני - קיימת מסוכנות. תגובה גוררת תגובה. אין להשלים עם התופעה לא

רק בשל הכיעור שבה; לא היא זה בבחינת תגלית לומר כי העניין הוא נפיץ. במובן זה, העבירה דומה לעבירת ההצתה - תחילתה ברורה וסופה סימן שאלה מטריד (בש"פ 5959/14 אסרף נ' מדינת ישראל (21.9.2014)).

מכאן, שהשאלה היחידה הצריכה לענייננו היא אם יש מקום לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

חלופת מעצר

13. מצוות המחוקק בסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים כי בית המשפט יבחן אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה וקביעת תנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא יחסית פחותה. בדיקת החלופה נעשית על רקע המעשים המיוחסים לנאשם, המפקחים המוצעים, ומכלול הנסיבות הקשורות בנאשם עצמו תוך מתן משקל, בין היתר, לעברו הפלילי ולתסקיר שירות המבחן.

14. לכף השחרור בערובה ניתן למנות את השיקולים הבאים: כתב האישום אינו כולל סעיף אישום של עבירת שנאה; מהודעותיו של הקטין צ' עולה כי למתלוננים הייתה תרומה לקטטה שהתפתחה, באשר מעבר לחילופי הקללות היה זה אחד המתלוננים שהחל באלומות הפיזית (לא כך עולה מהודעות המתלוננים עצמם - י"ע); תשעה מתוך 11 הנאשמים בפרשה כבר שוחררו לחלופת מעצר; המשיב שוהה כמעט 3 חודשים במעצר; המשיב סובל ממגבלה מסויימת אשר מחריפה בשל המצוקה שהוא חווה בעת מעצרו; המשיב הצליח להתגייס ולסיים שירות קרבי בצה"ל על אף שבאותה עת היה מעורב בפלילי; התרשמות חיובית של שירות המבחן מסבו וסבתו שהוצעו כמפקחים, ואשר שימשו גם כמפקחים בעבר על המשיב.

15. מנגד, לסופו של יום כבדה כף השיקולים בעד המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים מהשיקולים שיפורטו להלן.

א. כתב האישום מתאר סיטואציה הקרובה למעשה ליניץ', כאשר כעשרה אנשים, חלקם מצויידים בקרשים או אלות, מכים שניים עד זוב דם ועד איבוד הכרה, ומותירים אותם לנפשם. מבלי לקבוע מסמרות, הרושם העולה מקריאת הודעתו של צ' הוא כי הרקע למעשה הוא גזעני, בשל היות המתלוננים ערבים, כפי שעולה גם מהודעות המתלוננים עצמם. מעשי אלימות אלה מעידים על עיוותי תפיסה ואימפולסיביות של המשיב - שהוא כיום בגיר כבן 24 - ועל מסוכנות גבוהה לציבור, וזאת מעבר לחזקת המסוכנות הקבועה בחוק המעצרים. בהקשר זה אף אין להתעלם מהמצב הנפיץ השורר בירושלים בתקופה האחרונה, מה שאף מוסיף לחומרת המעשה נוכח השלכותיו האפשריות על המצב בעיר הברה.

ב. מעורבותו של המשיב גדולה משל האחרים. ראשית, הקטין צ' מתאר אותו ואת אחיו כמי שהביאו את הקרשים (הודעה מיום 30.8.2014 שורה 59). שנית, המשיב היה מי שחבט בחוזקה בראשו של המתלונן א' בקרש או באלה.

ג. תסקיר המבחן בעניינו של המשיב אינו מלהיב. מחד, התסקיר עומד על כך כי למרות שהמשיב הסתבך בעבר בפלילים - ועל כך נעמוד להלן - עלה בידו להתגייס כלוחם לצה"ל וכי סיים את השרות בהצלחה. מנגד, שרות המבחן התרשם כי במצבים מסויימים המשיב עלול לפעול באופן אימפולסיבי ובעייתי, וכי הערכת הסיכון להישנות ביצוע העבירה היא בינונית-גבוהה. לכך ניתן להוסיף, גם אם בשוליים, את הגישה המגוננת של משפחת המשיב, כפי שמצטיירת מחומר הראיות.

ד. למשיב עבר פלילי בשל אירוע בו היה מעורב לפני שש שנים יחד עם אחיו רועי, המעורב אף הוא גם באירוע הנוכחי. השניים הועמדו בשנת 2008 לדין יחד עם עוד שמונה נאשמים נוספים, בגין מעורבותם בתקיפת צעירים ערבים ממניע של גזענות. מהכרעת הדין בגין אותו כתב אישום עולה כי המשיב ואחיו היו אלו שנגשו אל שני צעירים ערבים, עיכבו אותם והתעמתו איתם מילולית, ולאחר מכן התנפלו בני החבורה האחרים על המתלוננים שם, היכו אותם באכזריות ואף דקרו אותם. בית המשפט הטיל על המשיב באותו מקרה של"צ בהיקף של 120 שעות, שאותן ביצע במהלך חופשותיו מהצבא. אכן, המשיב לא הורשע באותו מקרה בתקיפה ולא היה ב"מעגל התוקף" ועל כן הורשע אך בסיוע לתקיפה מתוך מניע של גזענות. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שזו הפעם השנייה בה המשיב מעורב בעבירה דומה, כאשר הפעם, ועל פי חומר הראיות לכאורה, ניכרת הסלמה של ממש במעשיו.

16. סופו של דבר, ועל רקע האמור לעיל, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. עם זאת, איני מוציא מכלל אפשרות כי עם חלוף הזמן ושינוי הנסיבות ניתן יהיה לחזור ולשקול את חלופת המעצר שהוצעה או כל חלופה אחרת.

ניתנה היום, ה' בתשרי התשע"ה (29.9.2014).

שׁוֹפֵט